

Megoldották

VISSZHANG - LII. évfolyam 25. szám, 2008. június 20.

Megdöbbszent, hogy a moszkvai emigrációból hazatért Nagy Imre Rákosit zsidónak minősítette. Sokan úgy vélik, ha egy zsidónak született kommunista akasztat, azért teszi, mert zsidó, de ha egy katolikusnak született kommunista akasztat, akkor ezt nem hozzák összefüggésbe gyerekkori vallásával. (Előzménye az ÉS-ben: Révész Sándor: Ki légyen antiszemita?, 2008/24.) Erre 1983-ban jöttem rá.

A Magyar Népköztársaság mindössze négyszer utasított ki 1980 és 1987 között újságírói tevékenységem miatt. Második kiutasításom után az osztrák külügyminisztérium 1983 elején informált, ha egy nem aktuális témát fogok javasolni, akkor beutazhatom. Amikor a bécsi magyar követségen a sajtóattasénak elmondtam, hogy egy történelmi témáról szeretnék írni, és pedig arról, miképp számol be a magyar média a tiszaezlári vérvádper századik évfordulójáról, lelkesedve mondta, "ez nem rázós".

Budapesten, a Bem téren, a Külügyminisztérium sajtófőnöke másképp vélekedett, és két meglepő kijelentéssel fogadott: "Pfeifer úr, nem fogjuk megengedni, hogy Bécsből importálja az antiszemitizmust." "Mi 1945-ben egyszer s mindenkorra megoldottuk ezt a problémát, nálunk nincs antiszemitizmus."

Másnap az Állami Egyházügyi Hivatalban fogadott három fiatalember, akik ugyancsak meg akartak győzni, hogy Magyarországon nincs antiszemitizmus. Megkérdeztem őket, melyik felekezethez tartozott Kádár János, mielőtt kommunista lett. Kérdésemre nem tudtak választ adni, mert akkor még nem jelent meg könyv Kádár életéről. Mire azt mondtam, furcsa, hiszen Rákosiról, Gerőről, Farkasról és Révairól mindenki tudja, hogy mielőtt kommunisták lettek, zsidók voltak, de Kádárról senki sem tudja, melyik felekezethez tartozott.

Nem hiszem, hogy Nagy Imre a rá kirótt halálbüntetést összefüggésbe hozta volna avval, hogy Kádár János katolikusként lett megkeresztelve. Ma tudjuk, hogy Kádár több embert akasztatott, mint Rákosi. Amit ez utóbbinak bűnként rónak fel máig, azt sokan Kádár esetében megbocsátható véteknek látják, mert szilárdan hiszik, hogy jobban eshetett az áldozatoknak olyan bitófához menni, amelyet egy "igazi magyar" állíttatott fel.

Az akasztásoknak mindkét esetben semmi közük sem volt ahhoz, hogy melyik felekezethez tartoztak gyerekkorukban a vezetők, mert egy kommunista diktatúra, úgy látszik, máig sem tud halálbüntetés nélkül működni.

Karl Pfeifer

Bécs